

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy art. 67 ust. 2 TFUE, a także art. 20 i 21 rozporządzenia nr 562/2006 ustanawiającego KGS, względnie inne przepisy prawa Unii należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym lub praktyce, które upoważniają sąd karny danego państwa członkowskiego do wykorzystania przeciwko oskarżonemu dowodu, chociaż dowód ten został uzyskany w wyniku działań państwa niezgodnych z przepisami prawa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 105, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) w dniu 24 czerwca 2016 r. – T.KUP SAS/Belgische Staat

(Sprawa C-349/16)

(2016/C 335/47)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T.KUP SAS

Druga strona postępowania: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ze względu na naruszenie art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁾ rozporządzenie nr 1294/2009 ⁽²⁾ jest nieważne w odniesieniu do importera takiego jak w postępowaniu głównym z uwagi na to, że Komisja w ramach przeglądu przeprowadziła kontrolę wyrywkową obejmującą tylko ośmiu importerów, choć należało zbadać rozsądną liczbę dwudziestu jeden importerów?
- 2) Czy ze względu na naruszenie art. 11 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego rozporządzenie nr 1294/2009 jest nieważne w odniesieniu do importera takiego jak w postępowaniu głównym z uwagi na to, że Komisja w ramach przeglądu nie uwzględniła wystarczająco przedstawionego materiału dowodowego wskutek objęcia kontrolą wyrywkową pięciu dużych i tylko trzech małych importerów, a ponadto uwzględnienia głównie danych przedstawionych przez tych pięciu dużych importerów?
- 3) Czy ze względu na naruszenie art. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego lub art. 11 ust. 2, 5 i 9 tegoż rozporządzenia rozporządzenie nr 1294/2009 jest nieważne w odniesieniu do importera takiego jak w postępowaniu głównym z uwagi na to, że Komisja w ramach przeglądu nie dysponowała danymi wystarczającymi do stwierdzenia, iż nadal ma miejsce przywóz po cenach dumpingowych i wskutek tego powstaje szkoda?
- 4) Czy ze względu na naruszenie art. 21 rozporządzenia podstawowego rozporządzenie nr 1294/2009 jest nieważne w odniesieniu do importera takiego jak w postępowaniu głównym z uwagi na to, że Komisja w ramach przeglądu wymaga zaistnienia szczególnych przesłanek wskazujących, iż przedłużenie stanowi nieproporcjonalne obciążenie dla importera?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. 2009, L 352, s. 1).